

GAZDATISZTEK LAPJA

A MAGYAR GAZDATISZTEK ÉS ERDŐTISZTEK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK
MEZŐGAZDASÁGGAL ÉS ERDÉSZETTEL FOGLALKOZÓK NYUGDIJINTÉZETÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE.
MEGJELENIK HAVONKÉNT EGYSZER.

Előfizetési ára: Egész évre 2 forint.	Szerkeszti: JESZENSZKY PÁL, AZ ORSZÁGOS MAGYAR GAZDASÁGI EGYESÜLET TITKÁRJA, A MAGYAR GAZDATISZTEK ÉS ERDŐTISZTEK ORSZÁGOS EGYESÜLETÉNEK ÉS NYUGDIJINTÉZETÉNEK ÜGYVEZETŐJE.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IX., Üllői-út, „Köztelek“.
--	--	---

Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület, valamint a Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének és a Mezőgazdasággal és Erdészettel Foglalkozók Nyugdíjintézetének tagjai ingyen kapják.
Az Országos Magyar Gazdasági Egyesület tagdíja egész évre 10 frt. — A Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének tagdíja egész évre 5 frt, gazdasági segédítiszteknek 2 frt 50 kr.

A siker felé.

A magyar gazdatisztek országos egyesülete e hó 1-én tartotta meg rendes évi közgyűlését. Örömmel konstatáljuk, hogy a jelen évi közgyűlés alkalmával tapasztalt érdeklődés messze túlhaladta az előző éveket s azok, kik azonosítják magukat az egyesület törekvéseivel, megnyugvással tapasztalhatták, hogy törekvéseiket a magyar gazdatiszti kar megérti és siet is e törekvésekkel való szolidaritását kifejezésre juttatni, amint czéltérő voltuk iránt reménye támad. Darányi miniszternek az a nagyjelentőségű ígérete, hogy a kvalifikációs és a jogviszonyt rendező törvényjavaslatot rövidesen befogja nyújtani, bizonyosságot szolgáltatott egyfelől arról, hogy az egyesület vezetőinek a multban kifejtett buzgalma sem enyészett el nyomtalanul, mert hisz szerénytelenség nélkül mondhatjuk, hogy a gazdatiszti törvényeket évek hossza sora óta egyedül ez az egylet sürgeti s vezetőinek lelkesedése, czéltudatos igyekezete tört utat ami törvénytelen ügyeinknek a legilletékesebb körök komoly figyelméhez. Másfelől a sikernek ez a felesillant reménye méltán bizalmat ébreszthet a gazdatiszti karban az iránt, hogy a társulás úján kitartó és következetes törekvés révén habár lassan is, de végtére minden igaz ügynek sikerre kell jutnia. A siker reményének és a megújodott bizalomnak mindenesetre része volt abban az érdeklődésben, mely a gazdatiszti kar részéről ezuttal fokozódó mértékben jutott kifejezésre.

Nem következtetünk azonban talán rosszul, ha azt hisszük, hogy vidéki tagtársaink szépszámban történt megjelenésének más jelentőséget is tudhatunk be. Úgy tapasztaltuk, bizonyos kegyeletnek és hálának az érzése működött közre abban, hogy idei közgyűlésünk ilyen látogatott legyen. Ezek az érzelmi motívumok voltak elsősorban azok, melyek arra ösztönözték tagtársainkat, hogy az elismerés adóját már csak megjelenésükkel is iparkodjanak leróni elnökünk: *Bujanovics Sándor* s alelnökeink: *Máday Izidor* és *Bálintffy Pál* iránt, akik az egyesület ügyeit s vele együtt a gazdatiszti kar érdekeit szívükön hordva, az egyesületet ugyszólván keletkezése óta vezetik. Közel két évtizedet kimerítő fáradságos tevékenységükért, nagy szeretetükért, lélekből való buzgalmukért mondott most köszönetet ez a közgyűlés az egyesület két elnökének. És ez a mozzanata legkiemelkedőbb a közgyűlésnek, nemcsak azért, mivel két évtizedes közpálya folyamán szerzett érdemek erkölcsi igazolása nem történhetik és nem történhetik meg a hangulatnak ünneplés emelkedettsége nélkül, hanem etikai szempontból is. Mert az az érzelmi kapcsolat, amely ezuttal az egylet elnökei s tagjai között kifejezésre jutott külső jelekben is, ez azt bizonyítja, hogy vannak közöttünk egyformán szeretett eszmék, vannak egyazon céljaink, amelyek néha mintha eltűnnének, elaludnának és mi szét volnánk szakadva; olykor azonban felcsillannak és akkor meghihet bennünket az együvértartozandóság tudata, meghihet bennünket az érzés, hogy ragaszkodnunk kell nekünk egymáshoz, kik közös törekvéseknek, közös sorsnak vagyunk részesei. Csak becsületes, nagy és emberies czélok előtt ébred fel az az erkölcsi erő, mely arra készíti az egyeseket, hogy meghajoljanak a közös érdek előtt, a melyek a társulás hatalmas ösztönét keltik fel. Az egyének összeolvadását elősegítő erkölcsi erőnek egy ilyen megnyilatkozását láttuk akkor, mikor az egylet tagjai megértették s méltányolták elnökeinknek a közös érdekek kifejtett fáradozásait, s azonosítva magukat ezzel a közös érdekekkel, köszönetet mondottak azokért s közöttük és közöttünk egy, az eddiginél még közvetlenebb kapcsolat létesült. Ez a második kiemelkedő jelentősége a közgyűlésnek.

A harmadik momentum, a melyről őszinte örömmel adunk hírt, az, hogy Rovara Frigyes kezdeményezése folytán mintegy 60 új tag olvadt egyesületünkbe, akikkel erőforrásaink értékükben s hatékonyságukban is gyarapodtak.

Szívünkben üdvözljük az ujonnan érkezettek, a kik messziről jöttek, de mint távolról érkezetteknek annál szívesebben mutatunk helyet magunk között; a kik megmutatták, hogy az idegen nyelv az érzelmi egybeolvadás előtt nem akadály s a kiket a jövőben örömmel fogunk bajtársainknak tekinteni. E mérveire is számottevő belépés manifesztuma volt annak, hogy átszarmazott gazdatiszti jeink egy jó részében őszinte a kartási érzület s a magyar gazdatisztek érdekeinek

elősegítési vágya. Készséggel meghajlunk e tény előtt s csak azt óhajtánánk, hogy most már a magyar gazdatiszti kar is ilyen impozáns jelét adja annak, hogy érdekei iránt nem érzéketlen.

A közgyűlésről szóló tudósításunk a következő:

A „Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesületének“ közgyűlése.

(1899. április hó 30-án.)

Jelen voltak *Bujanovics Sándor* elnök elnöklése alatt: *Máday Izidor* és *Bálintffy Pál* alelnökök, *Borbély István*, *Bogyó Samu*, *Bájtós Árpád*, *Domoszlay József*, *Fekete Sándor*, *Fridrik Károly*, *Fromm Antal*, *Florjék Ferencz*, *Gressler Vilmos*, *Hegedüs Vincze*, *Horváth Jenő*, *Ivánffy Jenő*, *Kiss Lajos*, *Kirchner Lajos*, *Kiss Márton*, *Kodolányi Antal*, *Landesz József*, *Lukovszky Mihály*, *Merza Márton*, *Nyikos Gyula*, *Osztrólczyk Pál*, *Práznovszky Ágost*, *Rubinek Gyula*, *Sipos Sándor*, *Szalay László*, dr. *Szadovszky József*, *Szilassy Zoltán*, *Szrogh Lajos*, *Takáts Emil*, *Tiszovszky Lajos* egyesületi tagok; *Wagner Ernő* a bécsi gazdatiszti egyesület ügyvezető-titkárja és *Jeszenszky Pál* ügyvezető. Képviselve: *Arany Zoltán*, *Bartl Emil*, *Bartha Lajos*, *Balázsovich István*, *Bauer György*, *Bendekovich Sándor*, *Bedő Béla*, *Berger E. V.*, *Christelyi Béla*, *Csiba Lajos*, *Csigaházy Gábor*, *Deszpoth József*, *Engi Elek*, *Floderer Viktor*, *Fogassy Géza*, *Foitések Károly*, *Ferencz Győző*, *Galgóczy Antal*, *Gazdik Endre*, *Greiner Frigyes*, *Gibitz Alajos*, *Heffter Ferencz*, *Hidvéghy György*, *Káldy János*, *Kopácsy Jenő*, *Kakosy László*, *Kránitz Péter*, *Király Péter*, *Kovács Gusztáv*, *Kosztzky Rezső*, *Kuzma Gusztáv*, *Kubovich Ignác*, *Losonczy Árpád*, *Magnin Elek*, *Mátyus Samu*, *Mihálovits Mihály*, *Mojzer Károly*, *Molnár Gyula*, *Nadhera Ferencz*, *Novothny Imre*, *Oberländer Sándor*, *Pivonkay Béla*, *Polgár József*, *Sal István*, *Schlachta Adolf*, *Schwarzer Jenő*, *Szánthó Menyhért*, *Szarka Dezső*, *Sziankovics József*, *Székecs István*, *Szikszy Vilmos*, *Szintay Béla*, *Tibold Ferencz*, *Török Barna*, *Veszely Gyula* és *Wocher Jenő*.

Bujanovics Sándor az egyesület elnöke szívélyesen és örömmel üdvözli a mai közgyűlésen megjelent tagokat; jelenti, hogy jelen van 30 tag, képviselve 37 tag, összesen 67 tag, az alapszabályok értelmében tehát a mai közgyűlés határozatképes, konstatálom, hogy a közgyűlés alapszabályszerűen lett összehívva, a közgyűlés ideje és tárgyszorozata is több ízben közzé volt téve, a közgyűlést tehát határozatképesnek és megnyitottnak nyilvánítom.

A jegyzőkönyv vezetésére felkérem *Jeszenszky Pál* ügyvezetőt hitelesítésére pedig *Fekete Sándor* és *Szilassy Zoltán* tagtársakat. Amennyiben pedig választások is vannak a napirendre kitűzve, a t. közgyűlés hozzájárulásával felkérem *Práznovszky Ágost*, *Fromm Antal* és *Gressler Vilmos* urakat, hogy szavazatszedők gyanánt fungáljanak.

Mielőtt áttérnénk a tulajdonképpeni napirendre, szívélyesen üdvözlöm *Wagner Ernő* urat, az *Osztrák Gazdatisztek Egyesületének* kiküldöttjét. (Eljenzés.) Ezek után felkérem ügyvezető urat az egyesület mult évi működéséről szóló jelentésének előterjesztésére.

Jeszenszky Pál ügyvezető:

Nagyságos Elnök Ur!
Mélyen tisztelt közgyűlés!

Amidőn az egyesület mult évi működéséről szóló jelentésemet a következőkben előterjeszteni leszek szerencsés, előre jelezni kell, hogy kiválóbb jelentőségű mozzanatra egyesületünk beléletében rá nem mutathatók. Jelentőséges eredménynek ugyanis csak azt tarthatnám, ha megvalósítottak volna azok a törvényhozási intézkedések, amelyeket a gazdatiszti kar már közel két évtized óta sürget s amelyek a gazdatiszti társadalom erkölcsi és anyagi helyzetét megfelelően rendezni és szabályozni vannak hivatva. Amig ezeknek a törvényhozási intézkedéseknek életbeléptetését kivívunk nem sikerül, addig számottevő eredményekre nem hivatkozhatunk.

A gazdatiszti kvalifikáció, valamint a szolgáltatások és gazdasági alkalmazottak közötti jogviszony törvényes szabályozása még mindig megoldásra váró feladatok, habár egyesületünk a mult évben sem

mulasztotta el az alkalmat, hogy ezen vitális kérdésekkel foglalkozzék s azoknak megvalósítását siettesse.

Főleg egyesületi közlönyünkben tartottuk állandóan nyilván e kérdéseket s hívtuk fel a kormány figyelmét azok megoldásának sür-gösségére és halaszthatatlanságára, s abból az alkalomból, hogy a kultuszminiszter a középiskolai tanárok minősítéséről szóló törvényt revízió alá venni szándékozott, választmányunk is behatóan foglalkozott a gazdatiszti kvalifikáció ügyével és időszerűnek tartotta, hogy földmivelésügyi miniszterünk figyelmét úgy erre, mint az ezzel össze-függő kérdések törvényhozási uton való rendezésére felhívja s ez ügyben konkrét előterjesztés is tétetett a választmányunk.

Választmányunk azonban az ügy tárgyalása alkalmával azt az értesülést kapta megbízható helyről, hogy a földmivelésügyi miniszte-rumban már folynak az előkészítő munkálatok e tárgyban, sőt, hogy a miniszternek határozott szándéka még ez év folyamán egy szakta-nácskozmányt összehívni a gazdatiszti kvalifikáció törvényhozási uton való szabályozása érdekében s azután a törvényjavaslatot haladék nél-kül a törvényhozás elé terjeszti. Ily körülmények között a választmány elállott attól a szándékától, hogy újból feliratilag kérelmezze ez ügynek megoldását. De közbejötték ezután a mindnyájunk által ismert zür-zavaros politikai viszonyok, melyek az államgépezet harmonikus mű-ködésére is bénítólag hatottak. A törvényhozás munkálkodása hosszú ideig szünetelt, a mulasztások pótlásra várnak s nem kevés időre van szükség, míg az ügymenet a régi kerékvágásba tér. A közbejött esemé-nyek a mi ügyünket is visszavetették s a legjobb szándékot meg-husították.

A rendes viszonyok azonban most már helyreállottak, a jelek biztatók s régi óhajaink teljesítésére feltétlen reményünk lehet. E re-ményre a legteljesebb mérvben feljogosít a földmivelésügyi miniszter ur ó exzellenzciájának azon kijelentése, melyet az egyesületnek nála tisztelgett elnöksége előtt tett, kinyilatkoztatván, hogy a gazdatisztek kvalifikációja és a szolgálatadók s gazdasági alkalmazottak közötti jogviszonyt szabályozó törvényjavaslatot már elkészítette s azt mielőbb egy viszonyok csak engedik, a törvényhozás elé fogja terjeszteni. Meg-nyugvással tekinthetünk e fontos kérdések megoldása elé, mert *Darányi* földmivelésügyi miniszter, aki a gazdatiszti kar iránti érdeklődésének s jóindulatának oly sok jelét adta már eddig is, bizonyára olyatén módon fogja megoldani e kérdéseket, amely úgy a földbirtokosok, mint a gazdatisztek igényeit ki fogja elégíteni.

Ezzel az ügyvel kapcsolatos a választmányunk az a javaslata hogy a folyó évben Szegeden rendezendő országos mezőgazdasági kiállítás alkalmából egy gazdatiszti értekezlet tartassék, amelyen meg-vitatandók volnának azok a teendők, amelyek szükségessé fognak válni az esetben, ha a földmivelésügyi miniszter időközben betérjesztene a fent jelzett törvényjavaslatot, vagy ha ez addig meg nem történék, hogy az érdekeltség újból nyomatékosan adjon e tekintetben kívánal-mainak kifejezést. Indokolt egy ily nagyobb értekezlet megtartása azon okból is, hogy megbeszéltessek azok a módok, amelyek egyesü-letünk tervfoglalására alkalmasnak látszanak s hogy végül a gazda-tiszttakar, mint szervezett testület életjelt adjon magáról, a Szegeden ezidőtájt az ország minden részéből összegyűlt gazdaközönség előtt.

Bizonyos tekintetben erkölcsi értékű eredményt sikerült a múltév folyamán egyesületünknek kivívni. A fővárosban ugyanis számos állás-közvetítéssel foglalkozó egyén és vállalat van, a kik a közvetítésüket igénybe vevő gazdatisztek a legszemérmertlenebb módon megszarol-ják s a mellett a legtöbb cselédszerző, a kik tekintélyes kontingen-sét képezik ennek a zsaroló hadnak — oly szemérmertlenül üzte a gazdatiszti állások közvetítését, a mire különben jogosítva sincsenek — hogy hirdető tábláikon inasok, kocsisok, pincézérek, háziszolgák stb. között gazdatiszti, főtisztai, sőt igazgatói állások közvetítését is hirdet-tek. Egyesületünknek sikerült ezen a gazdatiszti állást oly lealaco-nyító abuzusnak annyiban véget vetni, hogy a fővárosi tanács, kérel-münkre szigorú büntetés terhe alatt megtiltotta a cselédszerzőknek a gazdatiszti állások közvetítésével való foglalkozást s az ily állások hirdeté-sét hirdető tábláikon s kilátásba helyezte, hogy az e téren üzött vissza-éléseket ellenőrizni és megtorolni fogja.

Ezzel ha egyebet nem, sikerült azt elérnünk, hogy a gazdatiszti állást a nyilvánosság előtt ne sorolhassák a cselédszerzők egy kategó-riába a cselédekkel, de elértük azt is, hogy a gazdatisztek megszarol-lását megtorolhatjuk, persze csak akkor, ha ennek érdekében a gazda-tisztek maguk kezünkre járnak s e visszaéléseket nekünk bejelentik, mert az ily visszaélések másként ellen nem őrizhetők.

Hogy egyesületünk az újabb időben az eddiginél valamivel ered-ményesebb működést fejthet ki, hogy az adminisztrációs teendő-ket nagy anyagi megtakarításokkal végezhetjük s hogy tagjainkkal állandó érintkezést tarthatunk fenn, azt elsősorban az OMGE. erkölcsi és anyagi támogatásának köszönhetjük. Az OMGE. a múlt évben is saját költségén adta ki egyesületünk közlönyét, a „Gazdatisztek Lapját” s ezt az áldozatot meghozza ez évben is, gyűléseink és üléseink megtartá-sára helyiségeit átengedi s egyesületünket egyébként is hathatós erkölcsi tá-mogatásban részesíti. Kétségkívül hozzá méltóztatnak járulni ahhoz a javaslatomhoz, hogy az OMGE.-nek egyesületünkkel szemben tanúsított hathatós erkölcsi és anyagi támogatásáért jegyzőkönyvileg fejezzük ki köszönetünket.

Áttérve egyesületünk múlt évi működésének részletes jelentésére, van szerencsém a tagozalmat illetőleg a következőket jelenteni:

A múlt évi közgyűlés 284 tag és ezek 16,006 frtot kitevő tagdíjhátra-lékának feltételes törlesztését rendelte el, miután e tagok nagyrésze részint elhalálozott, részint ismeretlen helyre költözött s ez utóbbiak hollétét, daczára a szorgos utánjárásnak, felkutatni nem sikerült. Tekintve azt, hogy e tagok nyilvántartása sok nehézséget okozott, másrészt tagdíj-hátralékuk illuzórius követelésnél egyébnek úgy sem volt tekinthető, a múlt évi közgyűlés, mint már említeni szerencsém volt, a feltételes tör-lesztést rendelte el oly módon, hogy e tagok s tartozásaik az 1898-ik évi tagkönyvbé már át ne vezettessenek, hanem csak az 1897-ik évi tagkönyv-ben tartassanak nyilván, azzal a tartozással, amely az említett tagkönyvben fel van tüntetve. Hogy a feltételes-törölt tagok további nyilvántartása az új tagkönyvben valóban felesleges lett volna, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy a feltételes-törölt 284 tag közül mindössze kettő fizette be tagdíj-tartozását. Nyilvánvaló tehát, hogy éppenséggel semmi reménnyel sem kecssegethetjük magunkat, hogy a fentjelzett tagdíjhátralékból számottevőbb összeg be fogna folyni.

A feltételes-törölt tagok leszámításával az egyesület tagjainak száma 1898 január hó 1-én a következő volt: 44 alapító, 546 rendes és 25 pártoló, összesen 615. Belépett az 1898-ik év folyamán 70 rendes tag. Meghalt 4, kilépett 21, tagsági kötelezettségét meg nem ujtotta 10 pártolótag. A taglétszám tehát 1899 január 1-én = 44 alapító, 591 rendes és 15 pártoló, összesen 650 tag.

Belépett tehát az év folyamán egyesületünkbe 70 új tag, ami bizony igen kevés, ha Magyarország gazdatiszti karának nagy számát tekintetbe vesszük. A tagok számának szaporítására irányzott törek-véseink sajnos, nem jártak a remélt eredménnyel, annak daczára, hogy ennek érdekében a „Gazdatisztek Lapja” útján eléggé széles körű akciózt indítottunk; az állami birtokok, valamint a nagyobb uradalnak jól szituált gazdatiszti karának tagjai, — ritka kivétellel — nem töröd-nek egyesületünkkel, nem azokkal a cselékekkel, amelyek elérése érde-kében — az ő javukra is — működünk és ugylátszik sajnálják azt a csekély áldozatot, amit a belépéssel hozniok kellene, vagy talán méltóságukon alólnak is tartják egyesületünk tagjaivá lenni? Pedig éppen az a körülmény hat bénítólag egyesületünk működésére, az teszi lehe-telenné anyagi helyzetünk kellő megerősödését, hogy azok a gazda-tisztek nem lépnek be tagjaink sorába, akiknek ez anyagi szempontok-ból nem okozhat nehézséget s akik belépésükkel egyesületünk erkölcsi súlyát is tetemesen öregbíteni volnának hivatva. Valóban a jó ügy szolgálatára iránti tántoríthatatlan meggyőződés szükséges ahhoz, hogy a viszonyok javulásában vetett reményünket el ne veszítsük.

Szükségesnek tartom külön is hangsúlyozni, hogy a taggyűjtés terén a f. év folyamán örvedetesebb eredményeket mutathatunk fel, a miben különösen *Rovara* Frigyes tagtársunknak van nagy érdeme, aki a múlt hetekben egyedül maga, közel 60 tagot szerzett egyesületünknek. Egyesületünknek a gazdatiszti kar erkölcsi és anyagi érdekei-nek előmozdítására irányuló feladatai közül egyik legfigyelemreméltóbbika az, hogy elhunyt tagjainak özvegyeit illetve árváit s munkaképtelenné vált tagjait anyagi támogatásban részesíti. Hogy e téren egyesületünk valóban számottevő és áldásos működést fejt ki, mi sem bizonyítja jobban, mint az, hogy 15 év alatt összesen 9520 frtot utalványozott ki tagjainak, illetve azok özvegyei és árváinak. Tekintve egyesületünk szerény bevételi forrásait s különösen azt, hogy tagdíjak címén a f. évre is csak 1578 frt folyt be, holott a taglétszám figyelembevételével közel 3000 frtnak, tehát még egyszer oly összegnek kellett volna be-folylnia, a segélyezést nem gyakorolhattuk oly mérvben, amint azt ma-gunk is óhajtottuk és szükségesnek tartottuk volna, de azt egyesületi alapvagyonunk csorbítása nélkül s annak daczára, hogy az adminisztrat-ív kiadásokat a legminimálisabbakra szorítottuk, számottevőbb mérték-ben nem is gyakorolhattuk volna.

De egyesületünk áldozatkésztségét hova-tovább mind számosabban veszik igénybe s évről-évre fokozódik azok száma, a kik segélyért for-dulnak hozzánk. Mi sem természetesebb azonban, hogy szerény anyagi viszonyaink köteleseggünk teszik, hogy a legrigorózusabban járjunk el a segélyek kiosztásában s csak azokat részesítsük segélyben, a kik arra valóban rászorultak. Tagjaink azonban az egész országban szét-szórtan vannak s így nem áll módunkban a segélyért folyamodók anyagi viszonyairól kellőleg informálódunk s nem szerezhetünk min-den esetben meggyőződést arról, nem részesítünk-e az arra valóban reá szoruló hátrányára olyanokat előnyben, kik a segélyezésre eset-leg az egyik vagy másik okból érdemtelenné. Hogy e tekintetben ie-hetőleg méltányosan járjunk el, a választmány határozatából felkértük Ö Nagyméltóságát a földmivelésügyi minisztert, engedné meg, illetve utasítsa az ország minden részében, az összes vármegyék minden já-rásában levő gazdasági tudósítókat, hogy az egyesület részéről a se-gélytérők viszonyai felől hozzájuk intézendő bizalmas természetű kér-désekre a szükséges és megbízható információt megadni szivesek legyenek.

Kétséget nem szenved, hogy a miniszter e kérelmünket teljesíteni szives lesz, amely esetben segélyezésben mindig csak arra igazán reászorulótag fognak részesítettetni.

Segélyezésre kiadott az 1898. év folyamán segély címén 495 frt, gyermekneveltetési pótlék címén 225 frt, összesen 720 frt; vagyis 150 frttal több, mint az előző évben. Az egyesület fennállása óta, 1884-től bezárólag az 1898. év végéig tagok segélyezésére kiadott 6690 frt, ösztöndíj és gyermekneveltetési pótlék címén 2900 frt, ösz-szesen 9590 frt.

Magábanvéve ez igen respektábilis összeg, de a szükségletet tekintve, csekély. Egyesületünk azonban csak az esetben fejthetne ki a jótékony terén gyakorolni hivatott nemes működésében az eddiginél nagyobb eredményt, ha tagjainak száma jelentékenyen emelkednék. Sajnos, hogy a nagyszámú magyar gazdatiszti karnak azok a tagjai, akik viszonylag biztos pozícióban és aránylag kedvező vagyoni viszonyok között élnek, a megengedettnél nagyobb mértékben szűkebbül, kedvezőtlen helyzetben, sőt nyomorban élő kartársai bajával semmit nem törődnek s egyesületünk létezéséről csak akkor kegyeskednek tudomást venni, amikor akár önhibájukból, akár anélkül bajba kerülnek s maguk is az egyesület támogatását egy vagymás tekintetben igénybevenni kényszerülnek.

Az egyesület vagyonáról, pénztári forgalmáról a számvizsgáló-bizottság jelentése nyújt a tisztelt közgyűlésnek részletes tájékoztatást. Méltóztassanak azonban megengedni, hogy e helyütt ishangsúlyozzam, hogy a legszigorúbb takarékoság szemmel tartásával megállapított költségeloirányzat nemcsak betartott, hanem több mint 300 forintot sikerült meg is takarítanunk.

Hogy ezt az eredményt csak a legmesszebbmenő takarékosággal sikerült elérnünk, az önként értendő. Az elnökség és választmány abbéli igyekezetét, hogy a kezelési költségek és egyéb kiadások lehetőleg csökkenjenek, mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy amíg pl. 1894-ben az egyesület és nyugdíjintézet költségvetésében a kiadás 9000 frt, 1896-ban 6007 frtra praelimináltatott, addig a múlt évre összkidásképpen 4730 frt, a jövő évre pedig 4610 frt kiadás irányoztatott elő, annak dacára, hogy a tagok segélyezésére eddig előirányzott kiadás jelentékenyen emeltetett.

Az 1899-ik évi költségvetésbe azonban pótlólag még egy 200 frtos tétel lesz esetleg felveendő, melyet a számvizsgáló-bizottság a költségeloirányzatba bele nem illeszthetett azért, mert a választmány csak a költségvetés megállapítása után javasolta, hogy a f. év szeptember havában Szegeden rendezendő országos mezőgazdasági kiállítás alkalmából egy gazdatiszti értekezletet rendez Szegeden. Ezen értekezlet rendezési költségei előzetes számítás szerint körülbelül 200 frtot fognak kitenni; amennyiben tehát a t. közgyűlésnek a tervbe veit értekezlet megtartását elhatározná, illetve a választmánynak e tekintetbeni javaslatát elfogadná méltóztatik, az esetben kérjük a jelzett 200 frtos tételnek a költségvetésbe pótlólag való felvételét engedélyezni.

Az állásközvetítéssel járó teendők lebonyolítása sok munkát ró egyesületünkre, de sajnos, az elért eredmény nem kielégítő s fáradozásainkkal sehogyan sem áll arányban. Ez a körülmény egyébként természetesen magyarázatát találja abban az igen nagy mobilitásban, mely ezidőszert a gazdatiszti állások körül tapasztalható. Az állást kereső gazdatisztek száma rendkívül nagy s miután határozottan az a tény konstatálható, hogy az egyesületünkbe belépő tagok túlnyomó része azzal a célzattal válik tagunkká, hogy felvételük után azonnal az állástkeresők lajstromába vétessék fel magukat, mi sem természetesebb, mint az, hogy a bejelentett állásokra aránytalanul sok a pályázó s a legjobb igyekezettel sem vagyunk képesek az elhelyezést oly mérvben eszközölni, a mint az óhajtatná volna. De nem hagyhatjuk megemlékezés nélkül azt sem, hogy sokan az elhelyezést kérő tagok közül oly nagy igényekkel lépnek fel a javadalmazás tekintetében, a mi eleve kizárja az érdekükben való sikeres intervencziót. A múlt évben több mint ötven tagunknak sikerült állást szerezniük; minden választmányi rész szerint nagyobb az általunk elhelyezett tagok egynemelyike — ha közvetítésünk révén állást nyert, nem tartja kötelességének erről irodánkat értesíteni. Ezidőszert azonban az állásközvetítés terén elért eredmények mégis valamivel kedvezőbbek mint a múltban, a mi nagyrészt egyesületünk szaklapjának köszönhető.

Egyesületünk tagjai részére a múlt évben furdó és egyéb kedvezményeket sikerült kieszközölnünk, melyeket tagjaink jelenleg is igénybe vehetnek. Különösen egyes gyárosok és kereskedők, de főleg a napi és szaklapok által nyújtott kedvezmények valóban figyelemre méltók s tagjaink közül igen sokan veszik igénybe főleg a lapok által adott kedvezményeket, melyekről különben egyesületi közlönyünk útján tagjainkat állandóan tájékoztatjuk.

Szabadjon t. közgyűlés az egyesületünk által létesített és annak kebelében működő nyugdíjintézet működéséről, amelyről különben az igazgatóság külön részletes jelentésben számol be, röviden megemlékezem. Nyugdíjintézetünk anyagi viszonyai, dacára a tagok csekély számának s dacára az érdekelt körök részéről tapasztalt részvétlenségnek, igen örvendetes képet nyújtanak. Az intézet díjtartaléka ezidőszert 155,278 korona, míg maga az alapvagyon 44,726 koronára rug, az összes vagyon tehát 200,004 korona, vagyis több, mint 100,000 forint, ami teljes biztosítékot nyújt arra nézve, hogy tagjaivál szemben elvállalt kötelezettségeinek minden körülmények közt meg fog felelhetni. A múlt évben 10 taggal szaporodott a nyugdíjintézeti tagok száma, 3 tag törültetett. A taglétszám 125.

Intézetünket, mint az előző években, úgy a múlt évben is hathatós anyagi és erkölcsi támogatásban volt kegyes részesíteni *Darányi* Ignác földmivelségi miniszter Ő Nagyméltósága, aki kezdettől fogva élénk érdeklődéssel kíséri egyesületünk s nyugdíjintézetünk működését. A miniszter Ő Excellenziája nyugdíjintézetünk alapvagyonának növelésére a múlt évben is 4000 forintot utalványozott s e nagylelkű segélyezésnek köszönhető,

hogy immár közel 45 ezer korona alapvagyonnal rendelkezik intézetünk. Az elnökség és ügyvezetőség az egyesület hálás köszönetét küldöttéül már tolmácsolta a miniszternek, de a t. közgyűlés is bizonyára jegyzőkönyvileg óhajta köszönetét és háláját *Darányi* földmivelségi miniszternek kifejezni.

Egyesületünk az 1898-ik évben a nyugdíjintézet költségeihez 269 frt 19 krral járult; az intézet fennállása óta ennek kezelési költségeire összesen 10,166 frt 25 krt fordított.

Nyugdíjintézetünk propagálása érdekében az igazgatóság megbízott azzal, hogy a hazai gazdasági tanintézetek hallgatóival megismertessem nyugdíjintézetünk szervezetét és céljait. E megbízásból folyólag előadást tartottam e tárgyról a magyar-óvári gazdasági akadémián, a debreczeni, kassai és keszthelyi gazdasági tanintézeteken s kedves kötelességet teljesíték, amikor e helyütt is őszinte köszönetemet nyilvánítom Ő Nagyméltósága *Darányi* Ignác földmivelségi miniszter urnak, aki kiküldetésében erkölcsileg és anyagilag támogatni kegyes volt, valamint az akadémia és a tanintézetek tanári karának, melynek tagjai szíves előzékenységgel tették lehetővé előadásaink sikeres megtartását. Közvetlen eredménye a kiküldetésnek a dolog természeténél fogva nem is lehetett, de tekintve, hogy nyugdíjintézetünknek nem áll módjában a költséges reklamározás s a legfiatalabb generáció ugyszólván egyáltalán nincs tájékozva nyugdíjintézetünkről, kétségtelen, hogy több száz leendő gazdával megismertetvén az intézet lényegét, ennek indirekt haszna a jövőben nem fog elmaradni.

Az 1898-ik év folyamán egyesületünk tartott 1 közgyűlést, 9 választmányi és több bizottsági ülést. Az ügyforgalom 938 ügydarabot tüntet fel.

A Gazdasági Egyesületek Országos Szövetsége nagygyűlésére egyesületünk képviselőiben *Máday* Izidor alelnök *Fromm* Antal, *Greszler* Vilmos, *Jesszenszky* Pal és *Nick* Ede urak küldettek ki a választmány által.

Az előbbieken volt szerencsém az 1898-ik évről szóló jelentésemet tiszteletteljesen betérjeszteni, a minek szíves tudomásul vételét kérem.

Bujanovics Sándor elnök: Szívesek voltak a közgyűlés tagjai meghallgatni a jelentést, a melyhez ha méltóztatnak hozzászólni, szívesen veszem a felszólalást, ha pedig felszólalás nem történik, ki mondom határozatként a következőket:

A közgyűlés az ügyvezetőnek az egyesület működéséről szóló kiméretű és a tagokat tájékoztató jelentését tudomásul veszi s jegyzőkönyvileg mond köszönetet *Darányi* Ignác földmivelségi miniszternek nemcsak azért az erkölcsi és anyagi támogatásért, melylyel egyesületünket a lefolyt évben is részesíteni kegyes volt, de azon biztató kijelentéseért is, melylyel egyesületünk rég kitűzött céljainak megvalósítását kilátásba helyezni sziveskedett, értem ez alatt a gazdatiszti kvalifikáció szabályozásáról szóló törvényjavaslatot, melyet Ő excellenziája legközelebb a törvényhozás elé szándékozik terjeszteni. Azt hiszem hozzá méltóztatnak járulni, hogy a földmivelségi miniszter urnak egyesületünk és nyugdíjintézetünk irányában tanúsított jóindulatáért erkölcsi és anyagi támogatásáért jegyzőkönyvileg fejezzük ki köszönetünket. (Eljenzés! Helyeslés.) Jegyzőkönyvileg fejezzük ki köszönetünket az OMGE-nek is, mely szintén anyagi és erkölcsi támogatásban részesítette egyesületünket. (Helyeslés!)

Mindezeket tehát határozatra emelem, valamint azt is, hogy a szegedi kiállítás alkalmával tartandó gazdatiszti kongresszus költségeire a közgyűlés 200 frtot állít be a f. évi költségvetésbe és a kongresszus rendezése tekintetében a választmányt az intézkedések tételére felhatalmazza.

Rubinek Gyula: A gazdatiszti kongresszusnak megtartása már azon okból is indokolt, mert a gazdatiszti osztálynak ezen e nemben első mezőgazdasági kiállítás tanulmányozására alkalom nyújtatik. Jelzi, hogy a keresk. miniszterium utazási kedvezményeket ad a kongresszusi igazolványokkal utazóknak.

Elnök ezután kéri a számvizsgáló-bizottság jelentésének előterjesztését. Ügyvezető olvassa:

A számvizsgáló-bizottság jelentése. Az egyesület 1898-ik évi zárószámadása és vagyonkimutatása.

Nagyságos Elnök ur!
Mélyen tisztelt közgyűlés.

Megtisztelő bizalmukból, mint a számadások megvizsgálására kiküldött bizottság tagjai megbízatásunkban eljárva, az 1898-ik évről szóló számadást átvizsgáltuk s eljárásunk eredményéről a következőkben van szerencsénk tiszteletteljes jelentésünket betérjeszteni:

Az 1898-ik év bevételei:

1897. évi pénztári maradvány	---	---	---	---	916'07 frt
1899-re már 1898-ban befolyt tagdíj	---	---	---	87'50	frt
1898-ik évi tagdíjak	---	---	---	1578'50	"
Hátralékos tagdíjak	---	---	---	1069'30	"
Alapító tagdíj	---	---	---	75'—	"
Adományból	---	---	---	---	2810'30 "
Előfizetés Gazdatisztek Lapjára	---	---	---	---	100'— "
Vegyés	---	---	---	---	27'70 "
					27'67 "

Tökeből kivett összeg	500—	frt
A tőkének 1898-ik évi kamatai	1099.79	"
Bevétel összege	5481.53	frt.
Kiadások	4444.78	"
1898-iki pénztári maradvány	1036.75	frt.

Az 1898-ik év kiadásai:

1. Nyugdíjintézet költségeinek fedezésére	269.19	frt
2. Tagok segélyezésére	720—	"
3. Lakbér	67.50	"
4. Gazdatisztek Lapjának kiadási költségei	192.54	"
5. Ügyészi költségek	87.52	"
6. Posta költség	141.08	"
7. Nyomatványok és irodaszerek	270.25	"
8. Vegyes kiadások	85.03	"
9. Tiszti fizetések	1365—	"
10. Magyar Gazdák L. 1897-ik évi IV-ik évnegyedi átalánya	136—	"
11. Átfutó	10.80	"
12. Tőkésített kamat	1099.79	"

Kiadás összege: 4444.78 frt.

Összehasonlítva, illetve levonva a kiadásokat a bevételből, mutatkozik, mint a zárlatnál is kitűnik, 1036 frt 75 kr, azaz egyezer harminczhat forint 75 kr pénztári maradvány, mely a jövő 1899-ik évi számadás bevételei rovataiba mint első tétel bevezetendő.

A pénztári maradvány a következőképpen oszlik meg:

1. Kézpénz a kézipénztárban	415	frt 91 kr
2. " postatakarékpénztárnál	620	" 84 "
Összesen	1036	frt 75 kr.

Van szerencsénk jelenteni, hogy az évi számadást tételről tételre átvizsgáltuk s azt szabályszerűleg helyesnek s a valósággal megegyezőnek találtuk. Szükségesnek tartjuk felemlíteni, hogy a költségelírányzat nemcsak szigorúan betartott, hanem a legmesszebbmenő takarékosság révén a kiadásokra előirányzott összegből még 286 frt meg is takarítottatott.

Az egyesület vagyoni állapotát illetőleg van szerencsénk a következő kimutatást, mint az 1898-ik év végével mutatkozó állapotot a tisztelt közgyűlés elé terjeszteni.

Az egyesület vagyona az 1898-ik évben.

1. 1898 évi pénztári maradvány	1,036	frt 75 kr.
2. a január 1-én takarékpénztárba helyezett tőke	24,455	" 75 "
3. 1898. év december 31-én tőkésített kamat	1,099	" 79 "
4. gróf Dessewffy-féle alapítvány	1,000	" — "
Összesen	27,592	frt 29 kr.

Tőke kamataiból az 1898-ik folyamán felhasználtatott 500 —

Marad 1898 december hó 31-én kézpénz vagyon 28,092 frt 29 kr.

A mult évi december hó 31-iki kézpénz vagyon 26,371 frt 82 krt tett ki, a vagyonszaporulat tehát 720 frt 47 kr.

Az előbbieken előterjesztett tiszteletteljes jelentésünk szives tudomásul vételét kérve, ajánljuk a Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesülete és nyugdíjintézete pénztárának kezelésével megbízott OMGE. pénztárosának a felmentvény megadását.

A tagdíjhátralékot illetőleg a következőket van szerencsénk jelenteni:

A mult évi közgyűlés 284 tagot 16006 frt tagdíjhátralékkal feltételeesen törölni rendelt, mint olyanokat, akiktől a tagdíjhátralék be nem hajtható. E feltételeesen törölt tagok az 1897-ik évi tagkönyvben azzal a követeléssel, mely a tagkönyv lezárásakor találtatott, továbbra is nyilvántartatnak, de az 1898-ik évi tagkönyvbe már át nem hoztak. Sajnálattal kell jelentenünk, hogy a feltételeesen törölt tagok közül csupán kettő fizette le az év folyamán tagdíjhátralékát, úgy hogy a fentjelzett tagdíjhátralékot, mint teljesen illuzórius követelést kell tekintenünk.

Az 1898-ik évi tagsági könyvet a rendelkezésre álló okmányokkal és jegyzőkönyvekkel összehasonlítottuk s lezártuk. A koronaértékben vezetett tagsági könyv összegezése a következő összeget tünteti fel forintokra átszámítva:

Hátralékos tagdíjak 1897-ről	4,178	frt 50 kr.
1898-ik évre előirt tagdíjak	2,530	" — "
Összesen	6,708	frt 50 kr.

Erre befolyt régi és újabb hátralékokba	1,069	frt 30 kr.
1898-ik évi tagdíjakban	1,578	" 50 "
Az év folyamán törölttetett	105	" — "
Fennmaradó hátralék az 1899-ik évre	3,955	" 70 "
Összesen	6,708	frt 50 kr.

Mint a közölt adatokból kitűnik, az 1899-ik évre átvendő tagdíjhátralék összege alig valamivel csekélyebb, mint a mult évről áthozott volt. Nehogy egyesületünk ismét abba a kényszerhelyzetbe sodortassék, hogy a mult évekhez hasonlóan a tagdíjhátralékok felszaporodása s behajthatatlansága miatt nagyobb összeget törölni legyen kénytelen, van szerencsénk javasolni, hogy a tagdíjhátralékok behajta-

sát a legerélyesebb eszközökkel szorgalmazni s egyesületünk ügyését utasítani méltóztatassék, hogy követeléseinket pör útján is behajtsa.

Tiszteletteljesen kérjük fentiekben előterjesztett jelentésünk szives tudomásul vételét s elfogadását.
Budapest, 1899 február hó 8-án.

Bálintffy Pál, Fromm Antal, Greszler Vilmos,
a számvizsgáló-bizottság tagjai.

Bujanovics Sándor elnök: Méltóztatnak a számvizsgáló-bizottság jelentését tudomásul venni? (Helyeslés.) Ha igen, úgy határozatként kimondom, hogy a közgyűlés a választmányának, valamint az egyesület pénztárát kezelő OMGE. pénztárosának a felmentvényét megadja.

Ügyvezető: az 1898. évi költségelírányzatot a következőkben terjeszti elő:

Az 1899-ik évi költségelírányzat.

Az egyesület 1899-ik évi költségelírányzata az eddigi szokásoknak megfelelőleg a nyugdíjintézet költségelírányzatával együttesen alapítottatott meg, annnyival inkább, mert mindkét intézménynek pénztára együttesen kezeltek. A költségelírányzat a legmesszebb menő takarékosság szemmel tartásával a következőleg állapítottatott meg:

A Mezőgazdasággal és Erdészettel foglalkozók nyugdíjintézetének költségelírányzata az 1899. évre.

Bevétel	Összeg frt kr.	Kiadás	Összeg frt kr.
Az alapvagyon kamataiból	1000	Tiszti fizetések és tiszteletdíjak	1000
A Magyar Gazdatisztek		Lakbérátalány irodahelyiségért	90
Országos Egyesületétől segély	250	Fűtés, világítás, irodakarítás	80
		Iroda és postaköltség	80
Összesen	1250	Összesen	1250

A Magyar Gazdatisztek és Erdőtisztek Országos Egyesülete költségelírányzata az 1899. évre.

Bevétel	Összeg frt kr.	Kiadás	Összeg frt kr.
1898. évi pénztári maradvány	1036 75	Tiszti fizetésekre	1100
Folyó évi tagdíjakból	2000	Lakbérátalány irodahelyiségért	90
Hátralékos tagdíjakból	1000	Fűtés, világítás	80
Tőke kamataiból	1100	Irodaszerek, nyomatványok	200
		Egyesületi közöny	220
		Postaköltség	220
		Segélyezésekre	1000
		Járuléka a nyugdíjintézet kiadásainak fedezéséhez	250
		Vegyes kiadásokra	200
		Tőke elhelyezendő kamatai	1190
Összesen	5136	Összesen	4460

A bevételből levonva a kiadást, mutatkozik felesleg 676 forint 75 kr., azaz hatszázhetvenhat forint 75 krajczár.

Jeszenszky Pál,
ügyvezető.

Bujanovics Sándor,
elnök

Bálintffy Pál, Greszler Vilmos, Fromm Antal,
a számvizsgáló-bizottság tagjai.

Bujanovics Sándor elnök, határozatként kimondja, hogy a közgyűlés a beterjesztett költségelírányzatot elfogadja és felhatalmazza a választmányt, hogy a szegedi gazdatiszti kongresszus költségeire 200 frtot pótlólag a költségek közé felvehessen.

Elnökség és választmányi tagok választása.

Bujanovics Sándor elnök: A napirend letárgyaltván, következnek a választások. Miután az elnökség és az igazgatóválasztmány megbízatása lejárt, úgy az elnökség mint a választmány nevében köszönetemet fejezem ki a közgyűlésnek a multban tapasztalt támogatásukért s felhívom a tisztelt közgyűlést, hogy az alapszabályok értelmében a most következő hatéves ciklusra elnököt és két alelnököt és 70 tagból álló választmányt megválasztani sziveskedjék.

Práznovszky Agost: Tisztelt Közgyűlés! Midőn 18 évvel ezelőtt a Magyar Korona Területén Foglalkozó Gazdatisztek Segélyegyesülete megalakult, a bizalom, a szeretet és a ragaszkodás az egyesület élére oly férfiakat kért fel, akikről eleve tudta, hogy a magyar gazdatiszti kar érdekeit szívükön fogják viselni és nemes önfeláldozással fogják befolyásukat ügyünknek szentelni. — S a midőn a kezdet kezdetén egy bizonytalan jövő előtt, egyesületünk sorsa intézését egyhangu lelkesedéssel tettük le az elnökség kezébe akkor. — mennyivel bensőbb lett a bizalom, nagyobb és indokoltabb a szeretet és tisztelet önzetlen megnyilatkozása ma, midőn az akkori bizonytalan jövő immár a multé, amelynek lefolyása mindnyájunk előtt ismeretes, mert alkalmunk volt meggyőződést szerezni fáradsátlanságukról, tevő-